

Právny odbor: Civilné právo
Predmet sporu: odmena za ZN
16C/98/1991
6Co/232/2006

R o z s u d o k

Okresný súd Bratislava II v konaní pred samosudkyňou JUDr. Alenou Svetlovskou v právnej veci navrhovateľa: S. P., P. X., B., proti odporcovi: S., a. s., V. H., B., o vyplatenie odmeny za zlepšovací návrh rozhodol

t a k t o :

Súd návrh z a m i e t a .

Odporcovi sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Navrhovateľovi bude v r á t e n á suma 460, - Sk cestou Daňového úradu Bratislava II do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 15. 3. 1991 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd rozhodol, že ním navrhnuté riešenie je zlepšovacím návrhom a zároveň zaviazal odporcu k zaplateniu odmeny za využitie zlepšovacieho návrhu.

Obvodný súd Bratislava 2 rozsudkom zo dňa 29. 7. 1992 návrh zamietol s tým, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Odvolací Mestský súd Bratislava uznesením č. 9 Co 100/93 zo dňa 25. 5. 1993 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a s tým, že bude potrebné doplniť vykonané dokazovanie o vypracovanie znaleckého posudku a vysporiadať sa s vyjadrením navrhovateľa zo dňa 24. 5. 1993.

V predmetnej veci súd doplnil dokazovanie v zmysle pokynov odvolacieho súdu, ustanovil znalca I.. M. Š., vypočul svedkov B. P., E. P. a I.. I. K. a dospel k totožnému skutkovému stavu.

Navrhovateľ sa svojím návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu k zaplateniu odmeny za využitie zlepšovacieho návrhu. Svoj návrh odôvodnil tým, že ním navrhnuté riešenie zrýchliло fázú sledovania nečistôt v polyetyléne, toto riešenie bolo prihlásené na pracovisku navrhovateľa vo V. Ú. K. A. I. ako zlepšovací návrh č. XXX/XX. a podľa jeho názoru odporca toto riešenie využíval, pričom navrhovateľ toto svoje tvrdenie preukazoval najmä poukázaním na podnikové normy odporcu, kde sú citované pasáže prevzaté zo zlepšovacieho návrhu navrhovateľa.

Odporca navrhol návrh ako nedôvodný zamietnuť, nakoľko prihlášku zlepšovacieho návrhu navrhovateľa zamietli dvakrát, pričom dôvodom pre zamietnutie bola tá skutočnosť, že organizácia v auguste 1986 t. j. pred podaním prihlášky zlepšovacieho návrhu zaviedla vlastné riešenie pre sledovanosť nečistôt v polyetyléne a riešenie navrhovateľa nebolo pre organizáciu nové. Zároveň uviedol, že metóda merania nečistôt bola v období pred podaním zlepšovacieho návrhu upravená technickou normou T. XX-XXX-XX P., rozvetvený polyetylén pre kabelársky priemysel, ktorej platnosť sa predlžovala do 31. 12. 1987, teda norma P. XX-XXX-XX nebola vôbec schválená a platná, teda ani účinná a nemohlo sa podľa nej vo výrobe postupovať.

Navrhovateľ podal dňa 15. 9. 1986 prihlášku zlepšovacieho návrhu "U. S. N. v P.", pričom organizácia listom zo dňa 23. 3. 1987 rozhodla o zamietnutí zlepšovacieho návrhu. Navrhovateľ listom zo dňa 27. 4. 1987 požiadal o preskúmanie rozhodnutia organizácie. Odporca dňa 13. 5. 1987 opätovne rozhodol o zamietnutí zlepšovacieho návrhu.

Odporca s návrhom navrhovateľa nesúhlasil, dôvodil tým, že princíp navrhovaný navrhovateľom v zlepšovacom návrhu nebol pre odporcu nový, princíp hodnotenia nečistôt a defektov vizuálne na vytlačenej ploche ešte v sklovitej forme je u odporcu známy už od nábehu P., ktorý bol v roku 1964. Ide o bežný spôsob už dávno používaný v plastikárskom odvetví. Odporca tento princíp používal v laboratóriu polyetylénov na extrúderoch I., kde pri vytlačení taveniny z hubice extrúdera bolo za hubicou osvetlenie a zrkadlová plocha, kde sa na fólii ešte pred vychladnutím pozerali nečistoty a defekty. Do roku 1983 sa dokonca používala liata fólia, čo je v podstate široká páska. V začiatkoch výroby polyetylénu sa vyhodnocovanie nečistôt robilo v spolupráci s V. B., pričom tieto práce boli vykonávané na základe hospodárskej zmluvy. V roku 1985 bol zakúpený prístroj B., na ktorom sa vytlačala páska šírky 5 - 5, 5 mm, na ktorej laborantky nad bielym papierom pomocou osvetľovacej lupy s 8 násobným zväčšením vizuálne sledovali chyby a defekty na páske, tieto vystrihovali a posielali do V. na meranie pod merací mikroskop. Odporca mal v čase pred podaním zlepšovacieho návrhu vlastnú metódu hodnotenia nečistôt a preto nepotreboval prijímať návrh na zmenu metodiky.

Svedkyňa B. P. vo svojej výpovedi uviedla, že pracuje u odporcu od roku 1978, pričom pracovala na úseku kontroly kvality. Pri práci používali prístroj B. a pozorovali pásku, ktorá bola asi 1 - 1, 5 cm široká a hrubá asi 1 - 2 mm. Páska bola spočiatku horúca, následne prechádzala cez vodný kúpeľ a namotávala sa na kruh. Pásku pozorovali voľným okom, v prípade, že zbadali nejakú nečistotu, táto sa fixkou vyznačila a po vychladnutí sa pozerala pod lupou. Mikroskop nikdy pri práci nepoužívali.

Svedkyňa E. P. uviedla, že u odporcu pracuje od roku 1981, pričom v rokoch 1985 - 1986 pracovala v laboratóriu pri kontrole nečistôt polyetylénu. Postup ktorým sa kontrola vykonávala upravovala podniková norma. Postup bol taký, že do extrúdera sa nasypali granuly, extrúder bol s vytlačovacou hlavou, z ktorej sa vytlačala páska. Páska vychádzala vo vodorovnej polohe, pričom ju laborantky kontrolovali pod zväčšovacou osvetľovacou lupou, ktorá zväčšovala osemkrát. V prípade, že sa na páske našla nečistota, táto sa vystrihla a zasielala sa do V. na kontrolu pod mikroskop.

Svedkyňa I. I. K. vo svojej výpovedi uviedla, že v rokoch 1985 - 1987 pracovala vo V. na oddelení plastov. Metóda prezerania horúcej pásky sa používala vo V., pričom sem chodili i pracovníčky zo S.. Či sa metóda prezerania horúcej pásky používala i u odporcu, uviesť nevedela. V čase keď do V. chodili pracovníčky zo S., používala sa metóda prezerania studenej pásky a následne kontrola nečistôt pod lupou.

Znalec I. M. Š. v záveroch svojho znaleckého posudku, ktorý bol vo veci vypracovaný skonštatoval, že v rámci bežnej plastikárskej praxe, omnoho skôr ako bol podaný zlepšovací návrh, sú známe metódy posudzovania nečistôt polyetylénu tzv. filmtest. U odporcu je metóda posudzovania nečistôt známa najneskôr od roku 1964 a zlepšovací návrh u odporcu využívaný nebol.

Podľa § 58 ods. 1 zákona č. 84/72 Zb. zlepšovacím návrhom je konkrétne vyriešenie výrobné - technické, technicko - organizačné alebo organizačno - hospodárskeho problému organizácie, ktoré je v tejto organizácii nové a ktorého využitie prináša spoločenský prospech.

Podľa § 59 ods. 1 zákona č. 84/72 Zb. návrh je v organizácii nový, ak pred podaním prihlášky a/ neuskutočnili sa preukázateľné prípravy, ktoré priamo smerujú k využívaniu riešenia zhodného s predmetom prihlášky zlepšovacieho návrhu, b/ nebolo zhodné riešenie obsiahnuté v záväzných predpisoch alebo príkazoch (ako napr. v technických normách, inštrukciách).

Podľa § 68 zákona č. 84/72 Zb. využitie zlepšovacieho návrhu je skutočné vykonanie navrhovaného opatrenia v organizácii.

S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vykonaného dokazovanie dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný a nemá oporu v zákone. Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal vyplatenia odmeny za využitie zlepšovacieho návrhu s názvom "U. S. N. V. P.", ktorý bol zaregistrovaný pod č. XXX/XX. Súd preto ako predbežnú otázku riešil otázku, či a do akej miery bolo riešenie, ktoré je predmetom prihlášky zlepšovacieho návrhu u odporcu skutočne využívané. S poukazom na závery znaleckého posudku, ktorý bol vo veci vypracovaný, mal súd za preukázané, že

odporca bol schopný dospieť k zhodnému riešeniu ako bol predmet zlepšovacieho návrhu, že metóda posudzovania čistoty polyetylénu je u odporcu známa od roku 1964. Zo záverov znaleckého posudku súd taktiež zistil, že odporca v rokoch 1986 - 1990 nemal k dispozícii merací mikroskop a merania mikroskopom zabezpečoval vo V. zmluvnou formou. Súd mal taktiež za preukázanú skutočnosť, že zlepšovací návrh nebol u odporcu využívaný, nakoľko metóda sledovania nečistôt používaná u odporcu je popísaná v T. XX-XXX-XX a T. XX-XXX-XX, ktoré predpisujú na skúšku pásku šírky 5 - 5, 5 mm a hrúbky 0, 45 - 0, 5 mm, pričom navrhovateľ vo svojom zlepšovacom návrhu navrhuje pásku šírky 7 mm a hrúbky 0, 65 mm. Z výpovedí svedkýň E. P. a B. P. súd zistil, že na posudzovanie nečistôt sa používala lupa s osemnásobným zväčšením, pričom navrhovateľ vo svojom zlepšovacom návrhu navrhuje použitie lupy s dvojnásobným zväčšením a vylučuje použitie mikroskopu. Z výpovedí svedkýň súd taktiež zistil, že po zistení nečistoty sa nečistota na páske vystrihla a zasielala sa na pozorovanie pod mikroskop do V..

Súd mal v konaní za taktiež za preukázanú skutočnosť, že metóda merania nečistôt bola u odporcu upravená technickou podmienkou č. T. XX-XXX-XX, ktorá upravovala i postup merania nečistôt v bode 11, v zmysle ktorého sa meranie nečistôt vykonávalo na vytlačenej páske šírky 5 - 5, 5 mm a hrúbky 0, 45 - 0, 5 mm. Platnosť predmetnej technickej podmienky bola schvaľovacími listami zo dňa 19. 9. 1986 a 29. 6. 1987 predĺžená do 31. 12. 1987. Z uvedeného je zrejmé, že odporca nevyužíval zlepšovací návrh navrhovateľa, nakoľko navrhovateľ v konaní tvrdil, že práve rozdiel medzi technickou podmienkou č. T. XX-XXX-XX a technickou podmienkou č. P. č. XX-XXX-XX preukazuje skutočnosť, že odporca jeho zlepšovací návrh využíval. I po preskúmaní oboch technických podmienok súd zistil, že postup merania nečistôt v bode 11 je rovnaký v oboch technických podmienkach. Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p.. Odporca mal v konaní plný úspech a mal preto právo na náhradu trov konania, keďže mu však v konaní žiadne trovy konania nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Nakoľko navrhovateľ zložil na vypracovanie znaleckého posudku preddavok vo výške 2.000, - Sk a znalcovi bola vyplatená znalecká odmena vo výške 1.540, - Sk, rozhodol súd o vrátení sumy 460, - Sk navrhovateľovi, nakoľko zložil preddavok vo vyššej výške, ako boli skutočné trovy znaleckého dokazovania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O. s. p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nim preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O. s. p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa odseku 120 ods. 2 o. s. p.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Okresný súd Bratislava II, dňa 1. 3. 2006
JUDr. Alena Svetlovská
samosudca

Za správnosť: Monika Hulimanová

Okresný súd Bratislava II
Za správnosť anonymizácie: Silvia Ježová